

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

Szerkesztői szállítás:

Széchenyi-terén, a hídkaputól kimenet balra a 2. sz. alatti ház emeletében.

Kiadó hivatal:

Középutca, Stein J. könyvkereskedése.

Hirdetési ár: 5 hasábos garmond sorért 1-szor 7 kr., 2-szor 6 kr., 3-szor 5 kr. s minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíj.

Hirdetéseket felvételnek Bécsben Oppelk Alajosnál (Wollzeile 22. sz.) és Haasenstein és Voglernél (Wollzeile 9. sz.)

Nyitási díj: az első sor után 20 kr. előleg befizetése mellett a szerkesztőséghez címzendők.

Előfizetés a hirdetés a kiadó-hivatalnál kezelik.

Megjelen a lap hetenkint háromszor, u. m.

kedden, csütörtökön és szombaton délelőtt.

Előfizetési ár:

egész évre 12 frt, félre 6 frt, évnegyedre 3 frt.

Kolozsvár, jul. 20. 1867.

Azon vívmányok közül, melyeket uniónk s hazai kormányunk visszaállítása volt maga után, már is az erdélyi részre nézve egyik a legfontosabb, s anyagi s ez által szellemi előmenetelünkre is legmélyebben beható vívmány azon kitalálás, hogy nemcsak vasutunk, de vasutaink, sőt több: Erdély legfontosabb anyagi érdekeinek megfelelő vasúthálózatunk leendő.

Csaknem másfél évtized óta kinóznak minket a vasut kérdésével, egy féktelen kormány felhasználta azt nemcsak arra, hogy belőle saját centralizáló céljaira politikai tökélet csinálgjon, de föl arra is, hogy a bennlakó nemzetiségeket ezen anyagi koncz felett egymással viszályban tartsa, s a vele tartani nem akarókat a legtermészetesebb s a közös monarchia érdekében is legszükségesebb vonal megtagadása által lakoltassa.

Valóban sikerült Schmerling hűvének gyűlöltté tenni előttünk az arad-ferhérvári vonalnak, s gyűlöltté tenni a szászok nagy része előtt a kolozsvár-brassói vonalnak csak emlékeztetőt is.

E veszedelmes harc oda kényszerítette a magyar elemet, hogy a kolozsvári vasútvonal sikerésítésé végett lemondjon azon első tervéről, mely e vonalba az ország legközpontibb városát, az erdélyi részek stratégiai kulcsát s a székely nemzetiség politikai metropolisát, Maros-Vásárhelyt befogadta.

Alig jutott a kormány a nemzet kezére, s kitűnt, hogy a kaján játék, a mely velünk üzetett, mennyire igazságtalan volt, kitűnt, hogy e terület éppen nincs egy vonalra szorítva, kitűnt, hogy az arad-ferhérvári és kolozsvár-brassói vonal egymással jól megállhatnak, kitűnt, hogy a vasut áthúzódhatik M. Vásárhelyen, érheti Régen, Beszterce, igen Gyergyó-Sz. Miklós vidékeit, s a világ nemcsak hogy nem vész el e miatt, de a magyar nemzetnek Európában szűz hite, s az ország önállósága Európáért vetett bizalom folytán vállalkozó is, pénz is van elég nemcsak arra, hogy egy vonal, de arra is, hogy az egész vasúthálózat elkészüljön.

Volt alkalmam látni Pesten a közlekedési miniszterium által már elkészített vasúthálózati tervezetet, melynek kivételére már nagy töképeknek egymással versenyezve kínálkoznak, e tervezetnek erdélyi részének vonatkozó része a mennyire élénken érdekelt, annyira megörvendeztetett; valóban rég nem érzett reménysugarak melege batott reám, midőn láttam a közel jövőben közvetlen szülőföldemet érintkezésbe hozva a világpiacokkal, áthálózva a legfontosabb részeket áthálózó vasútvonalakkal.

Nemsokára látni fogjuk mindnyájan ezen szakavatott kezekkel összeállított tervezetet, mert az az ország képviselői közt néhány nap múlva szét fog osztatni, s mielőtt a parlament szövegére kerülne a hírlapi az irodalmi nyilvános discussio tárgya lesz.

Természetesen fenntartjuk lapunknak azt, hogy e tervezet akkor, midőn előttünk fekszik, tüzetesebb tárgyalás alá vegyük, most csak annyit említni meg, hogy átfutó pillanatra a tervezet minket nagy részben kielégített, s csak azon hiányt látni benne, hogy a Marosmentén M. Vásárhelyig vitt vonal ottan megáll egyelőre, holott a Hesz tábornagy által közreadott tervezet alapján mindjárt az első tervezetnél nemcsak kereskedelmi és közlekedési, de stratégiai szempontból is M. Vásárhelyt össze kell kötni azon vonallal, a mely az Oltmentéről irányulva Gyergyó-Szentmiklósig van tervezve, valamint szintén azon vonallal, a mely Beszterczét érinti, a miáltal M. Vásárhely Régenen át ezzel érintkezhetik.

Nincs semmi kétségem abban, hogy az ezen összeköttetés mellett indokolt nézetünk annak idejében méltányoltatni fognak, annál inkább, mert alapos érvekkel képesek vagyunk bebizonyítani ezen összeköttetések, célszeriségét, s oly nagy építkezési vállalkozásnál, mely ily egész hálózatot fölül, pénzügyi tekintetben ily csekély kiugazítások mi akadályba sem ütköznek.

M. Vásárhely, a mely az erdélyi részek stratégiai kulcsa, ott, hol milliók irányában csak tizezeresről van szó, a legméltóbb te-

kinteteket érdemi, s hogy ily tekintetbe fog venni, abban legkevésbé sem kétkedem, s ez irányban úgy az irodalom, mint, a míg ott befolyásom lesz, a zöldasztal terén is megteendő azon kötelességemet, melyvel meggyőződésemmel s szülőföldem központjának tartozom.

Addig is, míg az egész tervezetnek tüzetesebb ismertetését adhatnám, úgy hiszem azon hír, hogy nemcsak egyes vonalakra, de egész vasúthálózatra lehet kitalásunk, oly örvendeztetőleg fog hatni egész közönségünkre, a mily örömdérűt szült lelkemben azon hálózati tervezet első megpillantása, a midőn ugyanakkor meggyőződhettem, hogy ez nemcsak phantom, mely egy tervezetű miniszterialis bureauauxban ábrándkép gyanánt született, hanem komoly tervezet, melynek kivitelére nézve a nemzet hite alapján már megkísértett vállalkozási ígéretek szolgálnak biztosítékkal.

Nincs többé szó helyi és nemzetiségi érdekekről és viszályokról; nincs szó egyes részeknek politikai capitalisok érdekében nyújtott előnyökről; a kormány szeme előtt nincs kegyelt és nem-kegyelt néptörök, csak szabad hazá: annak szabad polgárai, s e szabad hazának anyagi és erkölcsi érdekei, melyeknek minden polgár egyenlő osztályosa.

Ezen felfogás vezetésén a miniszteriumot tervezete felállításában, elfogultságtól menten a világereszkedelmi és stratégiai szempontokat is tartá csupán szeméi előtt, s nincs kétség, hogy midőn munkálata a parlament elé kerül, ezt is egészen hasonló szempontok fogják vezetni végelhatározásában.

E tárgyakról beszélve nem hagyhatom említetlenül gr. Bethlen Farkas, jeles hazánkfiának egy érdekes eszméjét, mely szerint a parajdi sóakna, a Kis-Küküllő vonalán, lőerőre építendő vasúttal hozzák összeköttetésbe a fővonallal.

Ezen eszme fontosságát tagadni nem lehet, főként ha elgondoljuk, hogy a m. ujjvári sóakna a Maros befakadásai folytán naponként hanyatlók s a székely sóhegyek kimeríthetetlen gazdag sótartalma annál szükségesebbé fogja tenni a Maros vonalának a parajdi sóbányával összeköttetését, mert Magyarország népe az Erdélyi egyesülés legelső kedvező eredményét éppen abban érheti el, hogy gazdag sóbányáinkból olcsóbb sóval láttassék el.

E kérdés igen fontos a királyhágon túli népre, a mit eléggé igazolt azon statisztikai arány, melyben az ottani nép a mi népünkhez áll, míg ugyanis minálunk egy lélekre évenként 15 font sófogyasztás esik, addig Magyarországon egy lélek után csak 7 font számítható, s hogy ez mily csekély arány, leginkább érezhetjük mi, kik az erdélyi só megdrágulása előtt egy lélek után 25 font sófogyasztást számítottunk, s így láthatjuk, hogy a midőn e szám 15-re szállott alá, e ponton is a nép már szükségét szenved, s mennyivel nagyobb lehet ott a nélkülözés, hol egy lélekre csak félannyi jut?

E fontos kérdés még azon reménnyel is kecsgetett, hogy a vasúthálózat felépítésével a Kis-Küküllő völgyét is legalább lőerőre alkalmazott vasút köténdi össze az országos vasútvonallal.

Dózsa D.

Kolozsvár, július 21. 1867.

Tegnap megjelent számunkban zalathnai levelezőnk azon híre, hogy Candianu nevű rumenai agitator befogatott, nem légből van kapra. Ezen ember, ki kérdő beszédje szerint részese volt a Cuza elleni lázadásnak is, több oldalról vett híreink szerint most Enyeden van őrizet alatt egy vendégfogadóban, tisztességes letartóztatásban. Rajongó ember lehet, mert nagyon óhajta, hogy lebörtönöztesse, szeretne zajt űteni nevével. Irják nekünk, miképp nem titkolja, hogy a daco-román eszme mellett izgatni jött az abrudányai havasok közé, s beszél, hogy egy a forradalomból ismert román lelkésznel lett volna főtanyája, honnan üzte fondorlatait. Hírszerint több iromány találtatott nála, s bizonyos névsor, meglehet küldetése összeköttetésben állott azon orosz pénzküldeményekkel, a melyek a „Magyar Polgár” híre szerint érkeztek több helyre, s melyeket meglehet a címzettektől Candianu szedgetett föl. Ugy látszik, most az orosz a rajongó daco-románistákkal akarná kikapartatni

maga számára a gesztenyét. A bujtogató, a mint irataiból következtethetünk hiszik, indignálódik románokra, a kik az alkotmányban bíznak, s hazaszerető polgárok akarnak maradni, megrója a pesti román képviselőket, s köztük Macellariu urat is. Hogy lesznek-e compromittálva és kik? arról nem értesülünk. Valószínűnek látjuk, hogy az idegen bujtogatót a legrövidebb úton visszaküldi a kormány oda, a honnan jött. Bujtogatásával itt véleményünk szerint nem sokra menend, tudja mindenki, hogy e daco-román eszme mögött nem szabadság, nem nemzeti nagyság, hanem az orosz kanesuka lappang. Ha megfontoljuk ezen emissariusok szervezését a keleti népek közt, azonnal rákaphatunk a medve-körömré, mely felhasználva egyesek ábrándzásait, bálóit szövi a szomszédos népek ellen, hogy köztük katasztrófát idézve elvé, elégre mindnyajokat felfalhasa, mint a lengyeleket, cserkeszeket, tatárokat több északi apró népességgel együtt semmivé tette s magába olvasztotta.

Kolozsvár, július 22. 1867.

Kolozs megye bizottmányi gyűlése ma vette kezdetét. Szűk levén a megyeháznál helyiség, dél előtt a rom. kath. lyceum nagy terme fogadta be a bizottmányi tagokat, hol alkotmányos érzelmet, mely belátását s helyes tapintatát e nap folytán is fényesen bizonyított főispán ö nmlga elnöki széket zajos éljenek közt elfoglalva, a gyűlést egy mindenki figyelmét lebilincsel remek beszéddel nyitá meg. Az ezt követő viharos eljenzés megosztásával Halmágyi Sándor, a jegyzőkönyv vezetésével ez alkalomra felhívott jegyző felvette a már rég jó kezébe kívánczok főjegyzői tollat, s üdvözölte főispán urat, szépen fejezvé ki az örömet, melyet a megye ily fötisztet birva érez. Ezután Maeszkási Pál, 1861-ki főbíró az 1861-diki tisztúkar nevében leküszönt.

Következett a királyi leiratok s a megye szervezésére vonatkozó miniszteri rendelet felolvasása. Az előbbieket örvendetes tudomásul vétettek, utóbbira nézt a bizottmány részletes tárgyalásba bocsátkozni most, a szorgos dolog időt tekintve, nem akar; de jogát az annak idejében hozzászólhatásra fenntartja.

Szönyegre jött a szolgabíró-segédek megválasztása; határozatott az előbbi; éppen így történt a keblő pénztárnokság kérdésénél is.

Délután 3 órakor a redoute teremében fényes főispáni ebéd fogadta az összes bizottmányi tagokat, hol az egymást érő felküszöntéseket főispán úr nyitotta meg, éltetvén ö Felsegeiket, s a koronatorokost Rudolf főherczeg ö fenségét; gyönyörű toasztját szűnni nem akaró éljenek kísérték.

Poharat emeltek még a miniszteriumért, Deák Ferenczért, az erdélyi királyi biztos, főispán és főispánné ö nmlgaikért, Kolozs megye és Kolozsvár város követeiért, az erdélyi nemzetekért stb.

Ebéd után megkezdődött a közigazgatási tisztviselők választása. Az eredmény ugyan még nem olvastatott fel ma, de mint tudomásunkra esett, a következő:

Főbírák: Maeszkási Pál (61-beli; négyen kívül minden szavazattal), ifj. Biró Pál. Alispánok: felsőkerületi: Gyarmathy Miklós; alsó kerületi: Hosszu Teofil, (provisorista, román). Főjegyző: Halmágyi Sándor (61-beli aljegyző; minden szavazattal). Aljegyző: Kozma Albert. Levéltárnok: Dörgő László.

Szolgabírák: a felső kerületben: a bácsi járásban Biró József, (61-beli segéd-szolg.); fejedő járásban Gönczy Lajos (prov.); almasi járásban Nesztor János (román); b. hunyadi járás. Kilyén Samu (61-beli segéd-szolg.); bikali járásban Török Károly (prov.); gyalai járás. Pap Miklós (prov. román). Alsó-kerület: örmény-jár. Kászoni Ignác (61-beli szolg.); kolozsi-jár. Bartha Albert (prov.); palatkai-jár. Komizs Lajos (61-ki szolg.); mocsai járás. Mócsa Samu (61-beli szolg.); nyulási-jár. Gyulai Ferencz (prov.); tekei járás. Schankenbank Károly.

A törvényszéki személyzet holnap jön választás alá.

Levelezés.

B. Szolnokmegye állandó bizottmányának második ülése július 16-án. Mit első közlésében ígertem, ezennel közlöm Gajzágó Salamonnak a megye által határozattá emelt javaslatát:

Több föl s különösen a főispán ö nlgánál megnyitó beszédéből értesülvén a megye közönsége, hogy f. év június hava 8-án megtörtént valabára azon örvendetes tény, a melyért annyi szomorú

éven át esedett az államjogi eszmék különböző závarától üldözött ország. Ö cs. s apost. kir. Felsegének, I. Ferencz Józsefnek, Magyarország s társországainak királyává és ö Felsege Erzsébet császárnának Magyarország s társországainak királynéjává, Szent István koronájával, ősi szokás szerinti törvényes és ünneplés felavatása, a megye közönsége e fényes napot, mint a törvény diadalának jelképét és a kölesönös kiengesztelődés megnyugtató zálogát, örét tekint.

Nem homályosítja el e feletti tiszta örömet azon tudat, hogy a kölesönös kibékülés ezen magaslatos jelvénye oly országgyűlési megállapodások következtében történt, a melyek a koronázás után törvényezik szentesítvén, Magyarország közjogi állását némileg megváltoztatták, s különösen kimerítőbb magyarázatot adván az 1847/8-ki III. t. czikk 13. §-nak, eddig nem ismert alakban határozzák meg a módokat, a melyek szerint intézendők lesznek egyfelől a magyar korona országai, másfelől az ö Felsege uralkodása alatt álló többi tartományok közös érdekű viszonyai.

A megye közönsége, a nélkül, hogy fejtegetésekbe bocsátkoznék, az ország jövőjét ama törvény által megnyugtatta, biztosítva látja, feltéve, hogy a hazafiai erkölcsi tisztasága, áldozatkészsége es hű hazaszeretete, mint eddig, ugy ezután is éberül virasztandanak.

Nem is veszélyezheti Magyarország jövőjét oly törvény, a mely részére ujjlag teljes alkotmányosságot, független felelős kormányt, belügyeiben korlátlan önállóságot, saját népképviselői országgyűlésén az adó minden nemére, a hadsereg kiegészítése, az ujjonczok megajánlása, a megajánlás feltételei, a szolgálati időnek meghatározása, ugy szintén a katonaság elhelyezése s élelmezésére nézve, továbbá: a nemzetközi jogok gyakorlására tényleges befolyást, a nemzetgazdaságot, ipar és kereskedelem körül szabad nemzetköz illő szövetségi köti jogot biztosít, s egyedül az ugynevezett s tüzetesen körülírt köztügyek költségeinek, a melyeknek lehető megszorítása mindkét félnek egyaránt szívén fekszik, minden érdekét méltányol meg határozása tekintetéből találja szükségeseknek a paritás alapján kiküldendő delegatiókat.

Mert:

nem egyedül az forogván kérdésben, hogy Magyarország állami életét, mint egy eszmét, ragyogó szép törvényekkel körülírjuk, sőt ellenkezőleg a mult mint a jelenből intő körülmények hatolnak elő, a melyeknek biggadt megfontolása a tétovázó lelkesedésre lehangelőlag hat, s az igaz komoly hazafi szívéből a „lehetők és történhetők” ábrándjaival való könnyelmű kaczerkódást határozottan kizárja — szemelött tartásával azon szigorú kötelességnek, hogy a hazáért kockáztatnunk mindent szabad, de magát a hazát kockáztatnunk nem szabad.

Mert:

feladatunk: mindenekelőtt és legelső sorban csak is azért küzdeni, hogy Magyarországnak Magyarországnak maradjon, s hogy különösen a mi e megye közönségét legerősebben érdekli, s a mi Erdélyre nézt általában életkérdés, hogy az unio törvény ne többé csak elvben, hanem gyakorlatilag, s ne csak általánosan, hanem részletekben is tényleg mielőbb elintéztessék és foganatosítsassék.

Mindezek folytán:

II. A megye közönsége a jelen magyar kir. miniszteriumot teljes bizalommal üdvözi, s hogy e bizalom indokolt s azon férfiak multja, jelenére fektetett, kik jelenleg ö Felsege a magyar királynak koronatanácsát képezik, alig tanúsítható fényesebben, mint azáltal, hogy az országgyűlési felhatalmazás következtében nyert miniszteri „szabad kéznek” az erdélyi törvényhatóságok, következésképpen a megyének tisztújítására is vonatkozó utasításait, noha azoknak némely pontja a megye közönségének szorosan vett jogérzetével ellenkezik, teljesítendőkül ellismeri.

Kijelenti ennek következtében a megye közönsége, hogy tisztújítását a fennemlített kormányi utasítások szellemében teendő: de hazafiai kötelességénél fogva kénytelen azokra a következő megjegyzéseket tenni:

a) Az esküre nézve: a megye közönsége ragaszkodik ősi törvényes szokásához, a mely szerint a főispán csak is a törvényben megírt esküformát köteles használni, s ha mégis a jelen alkalmommal a rendeleti eskü letételét, a melynek szövege ellen kifogása nincs, elfogadja, minden minden vonatkozó követelések nélkül egyedül azért teszi, mert alapos oka van hinni, hogy ez csak is azért következtetik, hogy az eskü Magyarország összes főispánjainak már letett esküformájával összhangzásba

hozasak. Különben is, a legközelebbi törvényhozasat, midőn a megyék rendezettni fognak, e tekintetben is kielégítő intézkedést vár.

b) Az osztrák magán, polgári és büntető, ugy alaki, mint anyagi törvények használatát illetőleg, hogy a megye közönségének forró óhajta volt, egy, az ország gondolkodása és szellemétől sok tekintetben elütő, anyagi viszonyaira káros, késedelmes törvénykezéstől mielőbb szabadulni, s alig hiszi az alkotmányt valósággal helyreállítottának oly törvénykezési formák és szabályok megtartása mellett, a melyek az önkény legridegebb korszakában születve, minden lehető jó oldaluk mellett is a szabad gondolkodás és a szabad polgárok viszonyaira általában nem alkalmazhatók; de tekintve, hogy a törvényhozás elé részint már bejelentettek, részint remélhetőleg bejelentetnő és tárgyalatni fognak oly törvényjavaslatok, a melyek az ország ezen égető szükségét kielégítendik, s hogy a közigazgatás és törvénykezés szüntelése, a mi mulatlannul bekövetkeznék, ha a gyakorlatban levő elvethető, mielőtt azt mással helyesen pótolhatnók, a mi ismét a magán viszonyok megrendítését és az egyesek kiszámíthatatlan kárát vonná maga után, a megye közönsége a miniszteri utasítás ezen pontjának is, habár fájdalommal, hódol és az osztrák polgári és büntető törvénykezőknek ideiglenes használatát elfogadja; élénk reményét fejezve ki egyúttal a miniszterium és a törvényhozás irányában, hogy nem kelljen soká várnia a napot, a melyen saját nemzeti jellegű és a kor kívánatainak színvonalán álló, saját maga alkotta törvényekkel fog e tekintetben is megörvendeztetni.

c) A megye közönsége a miniszteri utasítások azon pontját, a mely arról szól, hogy a kormány rendeletei a megye közönségéhez, ezimezendők, megnyugvással fogadja és reméli is, hogy mindaddig, míg a megyék végleg rendezettni fognak, és azok jog- és hatásköre a felelős miniszterium jog- és hatáskörével törvény által összefüggésztethető lésszen; a fennálló törvények, különösen a pozsoni 1847/8-iki 16. és ugyanazon évi kolozsvári I. t. czikk értelmében bármennyi rendeleték végrehajtás végett, valamint eddig, ugy ezután is egyedül csak a megye közönségéhez fognak elküldetni.

d) A miniszteri utasítások azon pontját illetőleg, a mely a megye tisztviselőinek fizetéséről rendelkezik, a megye közönsége kijelenti, hogy ragaszkodik ősi jogához, habár kedvezőtlen viszonyok az utóbbi időkben e tekintetben is gátolják, a mely szerint tisztviselőinek fizetését, a kormányi feltételt fenntartása mellett, ő maga saját, mihamarabb visszaállítandó házi pénztárából fizetendi, az egyedi esetre a kormányi intézkedést elfogadván.

Ezen indítvány elfogadása után olvastatott a kinevezett bizottmány által benyújtott hálafelelvények a király és a királynéhez az ismeretes 100,000 arany visszaajándékozását a honvédelapra, valamint a bizalmi feliratok a miniszterium és Deák Ferencz iránt. Ezután főispán ö mlgá önként lemondván a tisztújítás tárgyában részére a törvény által engedett kijelölési jogáról, azt egy 62 tagból álló bizottmányra ruházta át, mely a választás alá jöhető hivatalokra kijelölést kiállítván, főispán ö mlgának átadta, ki, hogy az elnöki nyomásnak még csak színe is elenyészessék, a kijelölteket betűrendben állítá össze, külön-külön minden egyes hivatalra. A választás felkiáltás után ment véghez. Ott, a hol több személy kiállatott, mint az alispáni főügyész, egy szolgabírói és egy törvénybírói állomásnál, a választást titkos szavazat alá bocsátotta. És így a választást a legnagyobb igazságossággal és a részrehajlás legkisebb árnyéka nélkül hajtotta végre. Így megyénk alkotmányos tisztikara megalakult. Tegnap levelemből kimaradt, hogy 15-kén a kaszinó termében főispán ö mlgá fényes díszebédet adott, az állandó bizottmány és a megye értelmisége arra, mintegy 300 terítékre meghivatván, hol elsőbbsen is a főispán a Király és Királynéért, azután Gajzágó Salamon a főispánért, továbbá a miniszteriumért, Deákért, Andrassyért, a honvédekért stb. fényes felkösztöések tartattak; a főispán poharat emelt a román nemzetért is, elmondá mekkora érdekében áll a román nemzetnek a magyar nemzettel kezét fogni. Mán Gábor erre a magyar nemzetért emelt poharat. Este a város kivilágított s szeretett főispánunk tiszteletére nagyszerű fáklyásmenet rendeztetett, hol Péchy Imre, városi főhadnagy, vezetése alatt a helybeli dalárda, melyet csakugyan ő alakított, szebbnél szebb hazafias dalokat énekelt; a főispánt a polgárság nevében Krémer Samuel népszerű és kedvelt polgártársunk üdvözölte; főispán ö mlgá a polgárság e megtisztelését meleg és hatásos szavakban köszönte meg. Több ezer ember volt jelen a fáklyásmenetenél és lélekből szakadó éljenekel üdvözölte szeretett főispánunkat. Végül a zárulésen, jul. 17-én, Ujfalvi Samu és Rác Ferencz személyökben ö mlgá által 1400 frtra rugó kiadásban a koronázásra felküldött banderium költsége a megye részéről hálásan fogadtatván, megterítettni határozatott, mire azonnal Vajda János nagy birtokos 50 frot, Bokros Lajos 10 frot által is adtak, a többinek összegyűjtése a tisztekre ruházottat, Ugyanezkor határozatba ment, hogy feledhetetlen emlékt főispánunk Wéér Farkas életnagyságu képe olajfestvényben a megye tanácskozási termében leendő felüggesztése végett a haza

legelső rajzművésznél megrendeltessék, minek kivitele főispán ö mlgára bízott, hogy már az e tárgyban írott Wéér Farkas temetési Unnepélyén alakult bizottmányával érintkezésbe téven az ott összegyűlt pénz és a festmény lehető díszes kiállítására fordíttassék. Ugyancsak Haller István e megye hajdan szeretett főispánjának a megye által lerajzoltott életnagyságu s a küzdülés elől a család által megmentett képe visszatéetnő határozatott. Krasznai és Szolnokmegye átirat a megyéhez s megküldik bizottmányaik s új tisztikarok névsorát. Meghatároztuk, hogy megyénk bizottmányának s tisztikarának névsora kinyomatván, a testvérmegyékhez küldessék meg. A jegyzőkönyv hi-telestésére egy bizottmány nevezetvén ki, a gyűlés eloszlott, melyet új főispánunk a legkitünőbb tapintattal vezetett.

Belső-Szolnokmegye tisztikarának az 1867-ik évi július 16-dikán véghezment választás szerinti névsora. Közigazgatási főbíró: Gajzágó Salamon, felsőkerületi alispán: Wéér Zsigmond, főjegyző: Szarvadi Pál, levéltárnok: Somogyi Elek, törvényszéki főbíró: Torma István, alsókerületi alispán: Brehár Tivadar, aljegyző: Hosszu Elek, pénztárnok: Torma Ferencz, a bethleni-járás szolgab. Flóth Ferencz Adolf, a b. váraljai-járás szolgab. Rác Miklós, a dézsi-járás szolgabírája Bokros Lajos, az alparéti-járás szolgabírája báró Diószegi Géza, a kaczói-járás szolgabírája Péchy Imre, a köfarki-járás szolgabírája Szántó Márton, a magyar-láposi-járás szolgabírája Molnár Sándor, segéd-szolgabíró Kovács János, a váadi-járás szolgabírája Toháti László, a szurdoki-járás szolgabírája Válya Ferencz, a retégi-járás szolgabírája Buzuta János, főorvos dr. Szócs Samuel, mérnök Balog György. Törvényszéki ülnökök: Inze Ferencz, Frink Endre, Rác István, Szentimrei Bakk István, Dézsi János, Mezey Makab. Bethleni egyes bíró: Csernátó Samuel. Dézsi egyes bíró: Berenczei Miklós. Alparéti egyes bíró: Veress László. Magyar-Láposi egyes bíró: Préda József. Főügyész: Dézsi Károly. Alügyészek: Hersényi Balint, Toháti János. Jegyzők: Szathmári Károly, ifj. Mán Gábor. Árvaszéki ülnökök: Toldi Miklós, Boldó György, Martián Sámson, Flórián Demeter.

Éljen az új tisztikar! Éljen Torma Károly megyénk közszeret- és tiszteletben álló főispánja! Éljen a haza szabadságban és dicsőségben!

Zúmlén.

A megyebizottmány által ö Felsőséghez a királyhoz, királyné ö Felsőséghez, a Miniszteriumhoz és Deák Ferenczhez intézett feliratok itt következnek:

Felsőges Császár és apostoli Király!

Legkegyelmesebb Urunk!

Azon mély és hallgatag tisztelettel, melyet a tanusított erkölcsi főség az azt megértőkre ellenállhatatlanul gyakorol, járulunk Felsőged legmagasabb színe elé, alázatosan esedezvén, hogy azon a legnemesebb értelemben vett királyi elhatározásáért, a melylyel rég óhajtott, és Felsőgednek éppen ugy, mint az országnak annyira érdekében fekvő dicső megkoronázatása után, a nemzetből ös szokás szerint felajánlott 50,000 arany koronázási tiszteletdíjját a volt honvédek özvegyei, árvái s munkakeptelen rokkantjai felségelésére visszaajándékozta, forró köszönetünket kegyesen elfogadni méltóztassék.

Nem az anyag az, Felsőges Úr! bármilyen tételes összeg is különben, a mi keblünket örömteli dobogásba hozza, az eszme, a mely az anyagot rendeltetése helyére küldi, az eszme az a prometheusi láng, mely életet gyújtott, s egyszerűsággal kesért emlékeket oltott ki milliók szívében.

Vannak tények, a melyeknek horderejét fejtegetni, a melyek körül kiméletlen kezekkel járni, egy magasabb szellem tiltja.

Követni fogjuk e szellem intését mi is, s mind azt, mit e magasztos ajándok következtében érezünk, mint drága magot, kedvező föld és éghajlat alá, kebelünkbe rejtjük, hűn megőrizve mindaddig, míg a vészek napjaiban, ha Isten azokkal Felsőgedet és Hazánkat, minden igyekezetünk daczára, azokat elfordítandók, meglátogatni jónak látandja, megmutatnunk sikerülend, hogy azon emlék és erkölcsi öntudat, a melyet Felsőged ezen több, mint csak is emberiségi ténye által a nemzetre nézve megkoszorozott, érdemtelten e halálal fogadott koszorura nem volt!

Kik egyébaránt is a legmélyebb hódoló tisztelettel vagyunk.

Dézen, 1867. július 17-én tartott ülésünkben. Császári és apostoli Királyi Felsőgednek

hű alattvalói:

Belső-Szolnokmegye közönsége.

Felsőges Királyné!

Legkegyelmesebb Asszonyunk!

Hogy a szavak, melyeket Felsőged dicső megkoronázatása előtt az országos küldöttséghez intézett, miképp: „áldja az isteni gondviselést, hogy e magasztos perczet elérnie engedte“ mélyen átérzetek valának, tanusítja Felsőged legelső tette, midőn az országtól ősi szokás szerint felajánlott 50,000 arany koronázási tiszteletdíjját a volt honvédek özvegyei, árvái és munkakeptelen rokkantjai felségelésére vallásos nemeslelkűséggel, és az isteni gondviselés iránt legméltóbban kifejezett hálával visszaajándékozni méltóztott.

Nem is első ténye ez Felsőgednek, a mely az ország szívet egészben Királynéjához csatolta.

A hódolat és öröm, mely Magyarországot általjárja, valahányszor azt Felsőged legőhajtottabb megjelenésével boldogítja, forrását nem e boldogabb, ama szomorubb időkben találja meg, a mikor az egyedüli emlék is Felsőgedre a hazafiak meg-megingatott hitét, mint jótékony harmat, új élettel gazdagítja.

A mindenható Isten, ki Felsőgedet sötét idők közepette hozzánk lebecsátotta, boldogítsa Felsőged legnemesebb szívét évek hosszú során át, és ugyanazon mindenható Isten, ki minket Felsőged édes anyai szíve szeretetére annyira méltóul talált, vezérleje az országot tetteiben, hogy Felsőgedre, mint legnemesebbik adományára, mindvégig érdemesnek maradhasson!

Fogadja Felsőged, legkegyelmesebb Királyné Asszonyunk! hódoló mély tiszteletünk és köszönetünk kifejezését, a melylyel vagyunk.

Dézen, 1867. július 15-én tartott ülésünkben.

Királyi Felsőgednek

hű alattvalói:

Belső-Szolnokmegye közönsége.

Főméltóságú magyar királyi Miniszterium!

Midőn Urunk Királyunk ö Császári és Apostoli Felsőségének magyar felelős kormányra iránti tiszteletteljes bizalmunk kifejezésére kínálkozó ezen alkalmat megragadjuk, lehetlen meg nem emlékeztünk azon nemes, őszinte, higgadt és hazafias törekvésekről, a melyek ezen kormány részéről soha nem lankadó szorgalommal Magyarországon közjogi önállása s függetlenségének megoldására irányozták.

Nem kerülük ki figyelmünket ama sokoldalú nehézségek, melyek e kormány legjobb szándokainak valóstítása elé gördítvék, s ha természetes óhajtatásunknál fogva: ez annyira szeretett haza boldogságát mielőbb felvirulva látni, minden pillanat hosszának tetszik is, mely ezen forró óhajtatás teljesítésétől elzár, ama nehézségek komoly megfontolása csak is újabb ösztön lehet arra, hogy kettőzött remény- és bizalommal forduljunk azon nemes hazafiakhoz, kik feladatunknak tüzvén ki: az Uralkodó és az ország közötti nélkülözhetlen ös, gyöngéd és törvényes kapcsolat helyreállítva, azoknak újból felelevenítésével Magyarország hanyatlani kezdett anyagi és szellemi jólétének biztosítását kieszközölni, már is annyi, a Teremtőtől sikerrel jutalmazott eredményt arattak.

Fogadja a főméltóságú királyi Miniszterium egyenkint és összesen teljes bizalmunk ez igénytelen kifejezését, hazafias előékenységgel, a kik vagyunk

Dézen, 1867. július 16-án tartott ülésünkben a magyar királyi Miniszterium hű polgártársai

Belső-Szolnokmegye közönsége.

Mélyen tisztelt hazafi!

Nem azért, hogy hervadhatlan polgári koszorudhoz újabb virágokat tűzzünk,

vagy hogy felemlítésére vállalkoznánk ama tényeknek, a melyek részrede e virágokat polgártársaid legnemesebb kertjében, önzéstelen és hű szívűtkben megtermették.

Csak is azért jelenünk meg e sorokkal az ország legnagyobb részének egyedül kedvezőbb körülményeink következtében megelőzésénél előttem, hogy tud: miképp azok csekély számán kívül, kik kimagarázhatlan kötelességüknek ismerik: nemes és be nem szennyezhető homlokodra a földi legszentebbről, a hazadróli megfélelkezés keserű vadját sustani, nagy száma, mondhatni összesége áll még rendületlenül a homfiaknak, kik csak is forró szeretettel gondolnak rád.

Hűn jelenik meg a Te képed emléktünkben. Keressük az okot, mely tiszta vonásaidra borot hozhatna, és fennkölt lelkesedéssel győződünk meg kutatásaink közepette, hogy Te nem egyedül a „haza bölcsé“, hanem a haza vigasztalása, elhomályosíthatatlan, és soha le nem hanyatló napfénye vagy!

Fogadd el szívesen megingathatlan ragaszkodásunk ez igénytelen, de őszinte kifejezését, a melylyel vagyunk stb.

Belső-Szolnokmegye közönsége.

Marosszék, július 18-kán, 1867. — Nemes Marosszék bizottmányának tisztújító gyűlése M. Váshelytől július 17- s 18-dik napjain 1867-ben. Tudtul lön adva körrendelet által, hogy a gyűlést megelőző napon általános értekezlet leend, meg is jelent pontosan az alkotmánybéli falusi ember és lön oly pezsgő élet, oly élénk jövés-menés, minőt M. Váshely nem látott 1861 óta.

De tekintünk a székház nagytermébe, zsúfolva van az is, a főkirálybíró nem soká várta magára, csakhamar a tornácra megharsan az éljen, megcsendül az, sokszorozottan benn a teremben is, a főkirálybíró ott áll az asztalfőn s csinos beköszöntés után elfoglalván elnöki széket, fölkeri az értekezletet, a holnapi ülés folyamatát és teendőit megkönyvitendő annak tárgyait venni előleges tanácskozás alá.

A vélemények nem csekély eltérések közt hullámzóttak kezdetben, végre megállapodás történt, készíttessék hódoló és üdvözlő felirat ö Felsőséghez a koronázás fölötti örömről kifejezésével, készíttessék bizalmi nyilatkozat alkotmányos miniszteriumunkhoz, melyben fejeztessék ki egyszerű

smind az aggodalom a tisztújítási utasításnak 12-ik és 14-ik pontjai fölött, a mennyiben első a közigazgatási tisztviselők számára meghagyja az osztrák szabályzatot; második a törvényszékeknek szintén meghagyja az osztrák perrendtartást, magánjogot stb.; de köztudat levén, miszerint az igazságügyminiszteriumban a perrendtartásnak s némely magánjogi paragrafusoknak, hazai törvényeink és szokásaink szerinti átídomítása már munkába van véve, fejeztessék ki egyszerűsággal a remény is, miszerint bizalmunkat bíró hazafias kormányunk nemcsak kivezetend a jelen abnormis helyzetből.

Végre megállapodás történt az iránt, hogy Deák Ferencz nagybazánkfának bizalmunk és elismerésünk kifejezése bizottmányi gyűlésünkben szintén fejeztessék ki.

Ezen három feliratk elkészítése gróf Tholdalagi Mihály elnöke alatt Komáromi Ferencz, Filep Albert és Gál János atyánkfaira bízottat, az értekezlet befejeztetett főkirálybíró úr ö méltóságának hazafias zárbeszédével, melyben figyelmeztetni kíván a választás folyama alatti higgadságra, a kellő méltányosságra a székerületen lakó különböző vallások és nemzetiségek iránt, és a volt honvédekre a mennyiben azok a hivatal viselésre szükségelt talajdonokkal birni fognak.

Végre a törvényszéki állomásokra kormányilag megrendelt kijelölést illetőleg 15 tagból álló bizottmányt indítványozott, mely bizottmánnyal egyetértőleg készitendi a szükséges kijelöléseket.

Ezen tizenöt tagu bizottmány kinevezetvén, az értekezlet eloszlott.

A mai bizottmányi ülésben, melynek folyamat holnapról küldem meg, köve.kezű felirat elfogadtatott:

Felsőges Császár és Király!

Legkegyelmesebb Urunk!

Ösöktől örökölt hagyománya nemzetünknek a hazaszeretet és a kegyeletes hűség koronás királyához.

Ezen eredményeknek akarunk szavakat adni, midőn e székek mai napon törvényesen megalakult bizottmánya nevében járulunk Felsőgednek trónja számolyához.

Kifejezendők végtelen örömről, mely Felsőgedet szent István első apostoli királyunk szent koronájával fölávatta törvényes urnak és fejedelemnek e szép és szabad hazában.

Kifejezendők üdvözlésünket, hálánkat és buzgó óhajunkat, hogy ama szent frigy örök és változhatlan záloga legyen az uralkodó és nemzet közötti őszinte bizalomnak, irányítje legyen a hűségnek és egyetértésnek, s századokra szóló biztosítéka e pecsétje legyen éppen ugy Felsőged trónja fényes dicsőségének, mint hazánk jólétének és jövő nagyságának.

Felsőges úr! gyászos évek hosszú sora viharzott el felettünk, a jogeljárás elmélete romot romokra halmazott sokat szenvedett hazánkban, az 1861-diki országgyűlés eredmény nélkül oszlattott föl; sok volt még az idegen elem, magas volt még a közfál, mely a szíveket elválasztotta, mely mint Titán állt a nemzet és uralkodója közt, újabb provisorium, s újabb szenvedések évei következtek, csak egy nemfőnk maradt még: a remény s horgonyunk a törvényesség, csak Felsőgednek igazság szeretetében, bölcs tapintatában és fejedelmi szívében bízunk, s ime, Urunk, Királyunk! bizalmunk nem volt hasztalan, reményeink nem maradtak teljesületlen, a zord telet nyájas ki-kelet, a setét éjt verőfény követte.

Felsőgednek jelen év márczius 17-kén kelt kegyelmes királyi leirata nyilvános bizonyossága igazságszeretetének;

a jelen év június 9-dikén kelt nagy kegyelmi tény bölcs belátásának; ugyanazon napon a honvédek özvegyei, árvái és rokkantjai iránt tanusított részvete fejedelmi szívének.

Mélyen meghajolva állunk, császári királyi Felső! ennyi magasztos tény, ily valódi nagyság előtt és a mult évek gyászos, tapasztalatain okulván, a keservek és szenvedések közt megtisztult kebellet óhajtjuk és hangoztatjuk: „Sokáig éljen a koronás király, és sokáig éljen hazánk jó szelleme: a koronás királyné!!“

Mely üdvözlésünk és buzgó őszinte óhajtatásunk nyilvánítása után mély és hódoló tisztelettel maradtunk Felsőgednek

hű alattvalói és legalázatosb

szolgái.

Tóvis, július 16. 1867. — Minden keresztyének között különösen mi vagyunk azok, kik között az egyházak, iskolák, a tudományok tárházai, csak a kegyes szíveknek alamszínájából alapítottak és tartatnak fenn mind e mai napig. Szükségtudás lévén csaknem mindenütt a mi egyházainknak öröksége, gyakran kénytelen a r. lelkész igénybe venni a hűvek adakozásait; de szükség, hogy az adakozás szép erényének gyakorlása ne haljon ki, hanem a hűveket Jézus tudományának szellemé, a szeretet tartva össze, a szegény egyesítse fillérjét a tehetősi siklusával szent cselekedet, különösen az olyan egyházban, hol a lelkész szép, de tövises pályája elkezdése kiszáltakor mindent pusztán, elhagyottan

és romban talál, s a mindenfelől kiáltó szükség közepette... egy egyház-ládát... teli ürességgel, kivéve azon részét, hol egy pár elavult per aluszása felszámoltát s egy néhány régen elhalt egyénről s bedugult jövedelemforrásról szóló halotti bizonyítványok bevernek.

Időnként állít is a gondviselés olyan egyéneket az ilyen szegény egyházakban, kik az egyház előhaladását, virágzását szívükön viselik. A mi egyházunk is dicsekedhetik lelkes gondnokokkal s egy néhány olyan egyénekkel, kik a szent czélokra; adakozásban másoknak példányként szolgálnak; kik nem tagadják meg a segédkezet, az egyházban életet, elevenséget ütni. Továbbá alakult egy műkedvelő-társaság, hogy a hol az egyesek fillérei nem képesek a szükségét elhárítani, felajánlják fadorozásaik által begyűlt összeget, többiben adtak eddigelő előadást szent czélokra; közelebb 45 o. é. frtot ajánlottak a helybeli ref. egyháznak, hogy egy harmadik vagy orgona szerzésessék; ugyane czélra járultak eddigelő becses adományaikkal a következők: Ebergényi Mózes 5 arany, Árkosi Lajos 5 frt, Márton Ferencz 4 frt, Pallós Gyula 5 frt, Lukácsfi Viktor 4 frt, Molnár Ferencz 2 frt, báró Bánffy Zsigmond 5 frt, Rozenthal 1 frt, Horváth Sándor 40 kr, Dombi Dániel 20 kr, Osváth Áronné 50 kr, Kovács Károly 50 kr, Molnár György 30 kr, Jelen István 1 frt, Müller Ferencz 1 frt, Tóth L. 50 kr, Soppor Gy. 40 kr, Szilágyi F. 50 kr, Szilágyi J. 50 kr, Pauer János 50 kr, Márian Owczás 50 kr, Lukács József 1 frt, Pál L. 50 kr, Ujvári D. 40 kr, Erdélyi J. 15 kr, Kis K. 40 kr, Drach János 1 frt, Szász S. 10 kr, Vecsei J. 10 kr, Horváth Sándor 1 frt, Viski S. 20 kr, Ördög J. 20 kr, Serestyél M. 1 frt, Fekete M. 1 frt, Sárdi Jánosné 60 kr, Ivoski 70 kr, Biró György 50 kr, Blaskó J. 1 frt, Fogarasi 1 frt, Pálfi K. 30 krt, V. Nagy Sándor 5 frt, Boros Károly 1 frt, Fekete Gy. 30 kr, Berza D. 40 kr, Kovács József 10 kr, Bucs J. 1 frt, Derzi S. 50 kr, Nagy József 50 kr, m. valaki 10 kr, Fazakas István 1 frt, Biró Miklós 1 frt, Szalánczi Lajos 1 frt. Továbbá Lukácsfi Viktor közbenjárására Topánfalváról Dr. Weisz J. 1 frt, Kain F. 1 frt, Marillai Ig. 1 frt, Gustáv B. 50 kr, Fleischer F. 1 frt, Fermand 30 kr, Körmendi K. 50 kr, Gibbel 50 kr, Capesus 50 kr, Römer 50 kr, Sillman N. 1 frt, Mohai S. 50 kr, Sebes J. 1 frt.

Ezenkívül ügyvéd Borsos Sámuel úr ígért egy igen szép összeget, melyet annak idejében tudatunk a többiekkel együtt. Fogadják az adakozók az egyházi előjárás szíves köszönetét, az apostol kívánsága szerint az Urnak kegyelme legyen mindnyájukkal; szaporítsa az ég az igaz buzgó keresztyének számát, és cselekedje hatalmasága kívánsága szerint, hogy jövedvekből való adakozásoknak haszna rejőjön, hogy mindenekben, mindenkor a mennyire szükség bővülökdvén, mindeneknél való jövedelmében bővülökdvén. (2. Kor. 9. 8.)

Gruza Domokos,
ref. lelkész.

AUSZTRIA.

Bécs, jul. 16. Az alkotmány-bizottság albizottsága tárgyalásainak eredményét illetőleg jelentik: „Az albizottság következő elvi kérdéseket szándékozik az alkotmány-bizottság elé terjesztetni: 1. Valjon új alkotmány-alkotmányt kell-e készíteni, vagy csupán az alaptörvényt a birodalmi képviselőket illetőleg kiegészíteni? 2. Valjon egyenes választások vagy az alsóház tagjainak jelentékeny szaporítása célozandó-e, és mily elvek szerint kellene azt elérni? 3. Valjon az urakháza tagjainak választott tagok általi szaporítása és a tartományok autonómiaja kívánatos volna-e? 4. Valjon az alkotmányban a birodalmi képviselő alapszabályain kívül, külön törvény a politikai alapjogokról, a bírói függetlenségről és államtörvényszék alapításáról foglaltassék-e? A kevert népességtől tartományok tartománygyűléseire lenne bizandó eldöntése annak, hogy egyenes vagy curiánkinti választást akarnak-e gyakorlatba venni. Az alkotmány egyes kiegészítésénél a kersmeri gyűlés alkotmány-alkotmány, valamint az 1848. ápril 25-iki és 1849. márczius 4-iki alkotmányok vétettek tekintetbe.”

A „Kölni Újság” szerint az osztrák császár meglepő hangon írt levélben válaszolt Napoleon császár részvénytárgyalására, melyben az utazás ideje folyó hó 28-ára volna téve. Az „Indep.” szintén úgy hallja, hogy az osztrák uralkodó-pár utazása elhatározott dolog, de nem hiszi, hogy már az indulás ideje iránt is történt volna megállapodás.

KÜLFÖLD.

ANGOLORSZÁG. London, július 18. A „Times” egy berlini táviratot tesz közzé, mely Golez és Benedetti visszahívását követi állomásaikról, meghazudtolja. A hajóhad szeme minden hajó nélkül folyt le. A királynő yachtja fedelzetén a szultánnak a térszalag rendjét adta át. A vihar minden hadműveletet lehetlenné tett és a hajók kivilágítását akadályozta. A belga önkényesek tegnap a kristály palotában fényes fogadtatásban részesültek; ma este bál tartatik tiszteletükre. Manchester hatósága a szultánt és az egyiptomi alkirályt a város meglátogatására kérte fel. Montrose

hercegné az egyiptomi alkirály tiszteletére nagy ünnepélyt rendez.

FRANCZIAORSZÁG. A Franciaországi hangulat jellemzésére szolgálhat a „Siécle” czikke, melyet a Bastille ostromának 78-dik évnapján írt: „A halottak gyorsan vágtatnak, mondja egy régi ballada. Sajnos! az élők meg nagyon lassan. 78 évi küzdés és törekvés, az 1830-diki és 1848-diki forradalmak után még nem vagyunk annyira, hogy azon törvényeket várassuk, melyek a szabadság kis terét is nyújtának; mi legelőször jogainkat is csak szűk határok közt, a hatóság kénye és kedve után, gyakorolhatjuk. Ugy bannak velünk, mint gyermekekkel és betegekkel; azon vannak, hogy a nép olvasmányait megválogassák; nagy iróinkat a népkönyvtárakból száműzik, Voltaire és Rousseau gyanúsak, a nyílt senatusban megtagadják műveiket, és ha találkozik, ki társainak meg meri mondani: Vigyázzatok, legnemesebb dicsőségünket támadjátok meg, akkor ezen bátor férfiak az indexbe írják. Tanuló ifjúságunk színe Saint-Beuvenek kifejezi üdvözlését és az iskola bezárattott, mintha alávaló gonosztettet követett volna el. Ennyire jutottunk 78 év után! Valjon nem volt-e igazságunk midőn azt mondtuk, hogy ha a halottak gyorsan vágtatnak, az élők igen lassan haladnak előre? De bármily lassan haladjanak is, legyünk nyugodtak, elérik céljukat. Az értelem végül mindig kivívja jogát.”

Mouster marquis sokat értekezik a dán követtel az észak-schleswigi ügyben; Poroszország és Dánia közt barátságos egyetértést akarnak létrehozni és a nemzetiségi politikát kellő elismerésre juttatni. Tiltakozni akarnak a prágai szerződés olyan magyarázata ellen, mintha csak Poroszország határozhatná meg az átengedendő terület nagyságát, sőt úgy vélekednek, hogy Franciaország éppen úgy meghallgatandó lesz, mint Ausztria. Különböző illetékes helyről nyert értesülések szerint Franciaország ezen ügyben még sürgönyváltatásba sem fog bocsátkozni, hanem csak diplomatiailag uton fogja a megoldást megkísérteni.

OLASZORSZÁG. Florenzbe Párisból sürgöny érkezett állítólag az olasz kormányhoz, hogy az aggályt okozó fölkelést, s illetőleg a garibalditák betörését Rómába akadályozza meg, és melyben egyszersmind jelentés tételik a római emigratio terveiről, a mennyire azok ösmeretese Párisban. Azonban Ratazzi a tuillériák kabinetjének tanácsait megelőzte és a garibalditák a római határon szemmel tartatnak.

Sziciliában ismét lázadás tört ki, mások szerint Florenz környékén is mutatkoznak csapatok, melyek a helyiugalmat zavarták és a kormányt Róma elleni cselekvésre kívánják ösztönözni, mely pedig a legszigorubb rendszabályokhoz nyúl, hogy a cselekvési pártot betörési szándékában akadályozza. „E tényekkel szemben, mint a „Corriere Italiano” írja, az olaszországi püspökök a pápához fordultak, kérve őt, hogy az olasz kormányval siettesse a kiegyenlítést. A pápa, állítólag, azon feleletet adá: hogy ő nem teheti arra nézve az első lépést, hanem várja, hogy ellenségei közeledjenek felé, hanem akár a béke olajágával, akár a karddal kezükben. Különböző Ratazzi mindent elkövet, hogy Franciaország vegye le végleg kezét Rómáról, ezzel a cselekvési pártot lefegyverezné, a kormány zavarai pedig megkevesebdnének. Tekintve azt, hogy Franciaország fontos és mély kombinatiókba merül, Ratazzi működése még sikerrel járhat.”

A „Situation”-nak egyidejűleg jelentik Bécsből és Rómából, hogy „Beust már egy hónap óta alkudozásban van a szent székkel a concordatum revisioja iránt. Az eddigi kevés siker azonban már is sejteti velünk, hogy ezen alkudozásoknak nem lesz semmi eredménye. A Vatikán legelőször csak némely lényegtelen cikkeket módosításba akar belegegyezni. Beust azonban el van határozva, ezen ellenkezésen túltenni magát. Ha a szent szék megtagadja azon reformokat, melyeket a közvélemény Ausztriában hangosan követel, Beust fel fogja mondani a szerződést, mely a bécsi és római kormányok közt még fenáll.”

NÉMETORSZÁG. A „Schwáb. Mer.” írja: „A négyes szövetség tervét Ausztria, Francia- és Olaszország meg Anglia között Párisban pendítették meg; a szövetség célja egyelőre csak az volna, hogy Törökországban fentartsák a dolgok mostani rendét, de ha Törökország felbomlását megakadályozni teljességgel nem lehetne, az esetben egy osztrák herceget ültetnének Haemus felszögét trónjára. Bécsben általán minden javaslat irányában tartózkodólag viselik magukat. Beust ismételve ki nyilatkoztatta, hogy Ausztria nem tér el politikájában újabb időben követett objectivitásától.”

Ugyanígy értelemben nyilatkozik az „Augs. All. Ztg.” egyik felhivatalos bécsi levelezője is: „Ausztria egyelőre megmarad figyelő állásában, hatalmas szövetségekkel kínálják ugyan, de Ausztria elvárja a kellő időpontot, s akkor rokon- és ellenszenv nélkül fog csatlakozni azon félhez, melynek törekvései leginkább megfelelnek a birodalom érdekeinek.”

MOLDAVIA-OLÁHORSZÁG. Orsova, jul. 18. Galaczról jelentik, hogy a zsidó-üldözések folyvást tartanak. Tegnap tíz izraelitát kőborítás ürügye alatt kiutasítottak és a török Dunapartira szállították. Ma a törökök visszahozták őket. Ró-

mán részről szuronynyal álltak ellen a partra szállításnak. A szerencsétlenek egy óráig vízben állani kénytelenítettek. Köztük három a Dunába veszett, kettő a kiállott kinek következtében megölték. A galaczi zsidó község azon kérelemmel fordult a bécsi kormányhoz, venné az odaváló zsidóságot azonnal védelme alá, miután ellenkező esetben a legrosszabbtól lehet tartani.

A „N. Fr. Prt.” írja, hogy „az újabbán Galaczban előfordult zsidó-üldözések következtében a császári kormány utasította az osztrák konsulatust, hogy azonnal sürgesse a tettesek megbüntetését, s intézkedjék a kihágások megátálása iránt, jelentse ki a legnagyobb roszalást és hangsúlyozza, hogy a kormány ezen eseményekre komoly figyelmet fordít, legyenek bár az illetők osztrák vagy idegen alattvalók.”

KÜLÖNFÉLÉK.

Többfelől reclamatio történt, hogy lapunk 77-dik száma nem küldetett meg. Figyelmeztettük t. előfizetőinket, hogy bibából a 77-dik szám helyett 78 iratot lapunk homlokára, a mi későre lön észrevéve, s lapunk folyó száma a szerint folytatott. E miatt a 77-dik szám nem létezik.

A kolozsvári s megyei honvédség-egylet gr. Eszterházy Kálmán házánál s elnöke alatt tegnapelőtt d. e. 10 órakor gyűlést tartott, a jegyzőkönyvet Cseh Sándor honvédtiszt vezetésén. Jegyzőkönyv felolvasása után Bánya Vítális és Fekete Mihály kiküldetnek a végett, hogy a pénztárnoktól az egyesület pénzügyét számbavevén a választmány elé terjeszszék. Elhatározatott, hogy a segélyző egylet egy „honvéd-egylet” megalapításra szükséges előintézkedéseket megtevéen, a környékbeli honvédek közgyűlése hívassék össze a honvéd egylet végmegegalapítására. Asserman Ferencz honvédezés a honvéd egyletnek tapintatosan és szabatosan általa szerkesztett programját olvassa fel. Ezen program rendszeres megvizsgálására Inczédi László, Dózsa Dániel, Asserman F. Tompa Imre, Bánya Vítális és Fekete Mihály személyeikben egy bizottmányt küldetnek ki, mely azt megvizsgálván véleményes jelentését a jövő szerdán tartandó választmányi gyűlés elébe terjeszszék. Ezzel a gyűlés eloszlott.

A „Herm. Zeitung” azon alkalmából, hogy a pesti hivatalos lap az erdélyi királyi táblát „törvényes királyi táblának” nevezi, alkalmat vesz magának nyilatkoztatni, hogy a kormány demontírozta a „K. Közlöny”-t, mely a kir. táblát 1863-ban törvénytelennek mondotta. A „K. Közlöny” azt mondotta akkor, hogy a tábla törvényes organiszálásból kiforgatott, collegialis törvényszékből bureaucraticusá lön átváltoztatva, s lett belőle Oberlandesgericht. Ez pedig úgy van. A királyi tábla különben Erdélynek régidők óta törvényes közege, s így lényegében törvényes, míg alakjában s személyzetében nem törvényes, mert alakja eltér a táblai utasítás szabványaitól, személyzetét pedig nem törvényes miniszterium, hanem törvénytelen kormány nevezte ki. Most a kormánynak a parlament az erdélyi törvényszék körül is szabad kezét adott, ha a kormány a királyi táblát mostani alakjában s tán személyzetében is legalizálja, nincs kifogásunk ellene, s a k. tábla azonnal megszűnt törvénytelen testület lenni. Ha a „Herm. Zeitung”-nak nincs észke az alkotmányos és alkotmányszerű distinctiókra, arról nem tehetünk.

Cserneyi Gyula a hírlapok terén a székegy ügy buzgó ismertetője, vidékünk ismét bejárva, ajánljuk a ügybarátok figyelmébe, hogy kutatásában érteitőleg kezére járni, ugyszintén egyéb tekintetben is, iparkodását előremozdítani sziveskedjenek.

Szegszárdról, jul. 17-ről írják: Nem leendő érdeknélküli abbéli közleményem, hogy Perczel Móricz méltó fogadtatására — ki 28-kán érkezendik meg, — Szegszárd városa részéről a kellő intézkedések megtételével. Feszülten várják a 29-én tartandó közgyűlés folyamatát, mely alkalommal a híres menekült kétségen kívül kifejtendi politikai álláspontját.

Biharmegyei Vértess helysége vegyes ajku közönség, magyarokból s románokból állván, köztük eddig nem uralkodott a legjobb egyetértés, de a koronázás óta — mint írják — e hangulat megváltozott. F. hó 8-án a román lelkész néplünetet rendezvén, lelkes felkészítést mondott a királyra és a magyar hazára, a vendégek közül pedig több román poharat emelt a magyar hazára.

A posta-hivatalok ellen azon panaszerült fel, hogy itt-ott még mindig a régi német nyomtatványokat használják. Ennek folytán a kereskedelmi miniszterium a posta-kezelőket oda utasította, hogy a magyar című küldeményeknél mindig a magyar nyomtatványokat, a más nyelven címzettéknél pedig a felek kívánsága szerint, a magyar vagy német nyomtatványokat használják.

A dalmátiai kikötőkből kiinduló ausztriai hajókat az olasz partokon 14 napi vesztelési zár alá vetik. Ez a cholera miatt történik. A Rómából jövő szállítványokra vetett zárt azonban megint megszüntették. Az illető felfüggesztő rendelet Florenzéből e hó 14-dikéről kelt.

Meghívás. A folyó évi auguszt. elsőjén Tordán tartandó megyei tisztválasztási gyűlésre előírt 1861-dik évi e nemes megye területén kívül lakó bizottmányi tagok tisztelettel meghívataknak. Gr. Andrassy Gyula, Antos János, Anka Péter, Botá Gergely, gr. Bethlen József, Boér Károly, gr. Bethlen Zsigmond, gróf Bethlen István, b. Bornemisza János, b. Bornemisza Ignác, b. Bánffy Béla, gróf Bethlen János, Bodola János, Bernád Béla, Betegh Kelemen, Csegezi László, Dékányi Ernő, Ersek József sebész, Ersek Elek sebész, Ferenczy Ignác pap, Fosztó Ferencz, Fosztó Károly, Fosztó Balázs, Fosztó László, Fekete János pojáni, Gyárfás Domokos, Gál Lajos, Inczédi Samu, Kadácsi Dániel, Kóródi Samu, Kabos Dániel, Kendeffy István, báró Kemény Domokos id., b. Kemény János, Koródi János, b. Kemény Domokos ifj., Kasza Dániel, Kővári László, Kászoni Ferencz, Kolozsi János plebános, Kozma István, gr. Kornis Albert, Kesz Elek, Lázár Sándor, Laczhelyi Frigyes, Lészai Lajos, gr. Mikó Imre, Moga József, Dobolyi B. Sándor, Köpe Lajos, Kászoni Ignác, Nemes János, Nagy Imre ügyvéd, Orbonás Mihály, Öri Albert, Pénteki János, Pálfi Dénes, gr. Rhéday Lajos, gr. Rhéday István, Szabó Elek ölyvesi pap, Székely Dávid kapitány, Szabó Demeter, P. Szakácsi Vitus, Száva Lajos, Sándor János, Simonfalvi Miklós, Székely Márton, Szentpáli Ignác, Tarsoly Gábor, b. Torockai József, Furman László, gr. Teleki Miklós, Ugron István, b. Jósika Lajos, Vajna Miklós, Vlasza Elia, Vizi Endre, Vajda Sámuel id., Vajda Sámuel ifj., Zeyk László, Zeyk Károly, Zudor István, Zudor Farkas, dr. Stoján János. — Torda, 1867. jul. 17. B. Kemény György, főispán.

Nemes Dobokamegye felsőkertületi követválasztása Pánczélechen folyó hó 29. és 30-án fog megtartatni. A Pánczéleche- és Egregy-járási választók 29-kén, a Választ- és Iklód-járásiak pedig 30-kán fognak szavazni. A tisztújítási bizottmány gyűlése Szamosújvárt folyó év aug. 5-kén leendő. — Szamosújvárt, 1867. jul. 17-kén. Báró Bánffy Dániel, főispán.

Tegetthoff tengernagy ma szállt hajóra Liverpoolban, hogy Washingtonon kereszttül New Orleansba, s innét Juarez elnök tartózkodása helyére utazzék. A tengernagy küldetése magán jelleggel bír. A bécsi udvar, eltekintve minden politikai kérdésektől, csak mint a kivégzett császár családja fordul Juarezhez azon kérelemmel, adja ki az elhunyt tetemet.

Zágrábból július 18-ról távirják: Hiteles jelentések szerint Horvátországban és Slavóniában ninesenek (?) orosz emissariusok. Rauch a királyi valóságos helytartójává nevezetnek ki.

Az északi lapot tudósítják, hogy a kir. udv. kancellariától sürgönyök érkeztek az északi polgári batóságokhoz, melyek tartalma kijelenti, hogy ha a beszeda alkalmából, melynek a Citanica által (f. hó 4.) kellendőt tartatnia, valami tüntetés fordulna elő, minden hivatalnok személyesen fog felelősségre vonatni. Hasonló sürgöny érkezett volna a gymnasium igazgatóságokhoz is.

Közelebb a brassói német lap hozta azon tudósítást, hogy a bukaresti kormány két egyént küldött be Erdélybe lázitani, n. m. Candiano és Geanoglu román tiszteket, kiket azonban Erdélyben elfogtak. Való e, hogy elfogták? mi nem tudhatjuk, annyit azonban látunk, hogy a bolgár expeditio meghiusulása után az itteni román lapok és ezeknek levelezői, kissé megjamborodtak. A felhivatalos „Romanul” Candiano és Geanoglu-t illetőleg így nyilatkozik: „Hogy a román kormány nem küldött és nem is fog senkit Erdélybe küldeni, onnan is kitetszik, mert tudja mindenki, hogy a kívülről jövő propagandák gyengék szoktak lenni. Csak az az erős propaganda, a mely magából a nemzetből származik.”

Gr. Károlyi György, szathmári főispán, nagy-károlyi kastélyában Kölcseynek egy életnagyságu arczképe van. A főispán indítványozá, hogy e kép mását a tanácsterembe függeszszék fel, mely indítványt lelkesültséggel fogadták. (P. H.)

Fiumében a reincorporatio napjára nagy-szerű ünnepélyre készülnek, a megválasztott állandó bizottság már két hét óta működik. Hogy mily nagyszerűek lesznek az ünnepélyek, már abból is kitűnik, hogy magából a városi pénztárból 12,000 frt lett e czélra utalványozva. A tengeri kivilágítás rendezése ügyében már alkudozások folynak azon vállalkozókkal, kik Viktor Emánnal olasz királynak Velenczébe történt bevonulása alkalmával ott a kivilágítás vezetésével voltak megbízva. A magyar felelős miniszterek, ugyszintén az országgyűlési képviselők, mindnyájan hivatalosak lesznek.

A panszláv izgatások napról napra szélesebb arányokban nyilvánulnak. Igy Prágából július 16-káról távirják, hogy a cseh lapok szerint ott az orosz czárhoz intézendő kérvény kering, hogy Varsóban minél előbb panszláv egyetemet állítsanak fel. A kérvény hangsúlyozza a cseh előadásokért való kérelmet, miután — ugymond — a prágai egyetemből a cseh nyelv ki van zárva. A kérvényezők tehát egészen ignorálják, hogy a cseh nyelv a prágai egyetemen a némettel egyenjogositott s azon famosus nyilatkozattal végzik a folyamodást, hogy azon esetben, ha a kérvény tekintetbe vétetnék, a cseh tanulók majd a városi egyetemet fogják látogatni.

A katonatisztek körül több lap azt közölte, hogy szolgálaton kívül majd polgári ruhát tartoznak viselni. A „W. Abendpost” a hirt alaplatannak mondja. Ha ilyesmi elrendeltetnek — ugymond — ez a katonatiszteknek csak költségét szaporítaná, mit, különösen az alsóbb rangbeliek csekély fizetése mellett, a lehetőleg el kell kerülni.

Oldal József „Két anya” című regényére hirdet előfizetést. A szerző, volt honvédtiszt, munkájának pártolására Deák Ferenczet fölkérvén, Deák következő soroknak a nyilvánosság előhozatalára hatalmazta fel: „Oldal József úr „Két anya” című regényét nekem ajánlván, én ezen ajánlást elfogadom s azt előfizetés végett ajánlom; magam is két példányra előfizetek. Pest, június 28-án, 1867. Deák Ferencz, s. k.” — A mű f. évi október 15-dikéig fog megjelenni Bagó Márton nyomdájában Budán, s az első kötet már augusztus 20-án elhagyja a sajtót. Előfizetési ár 2 ft, a mi augusztus 15-dikéig Bagó budai nyomdájába küldendő. A műre felhívjuk a közönség részvétét.

A magyar orvosok és természetvizsgálók az 1864-dik évben Maros-Vásárhelyt tartott gyűlésében, jölehet a már most bevégezett unio, akkor még új tárgyalás alá se jött volt, mégis a 492 beirt tagok közül a királyhagontuli Magyarhonból bejött honfársaink száma a 170-t meghaladta és így az egésznek 1/3-dát tette. A f. év augusztus 11-én kezdőleg e gyűlés Magyarország felső részének egyik legkisebb s legnevezetesebb vidékén fog tartatni; mégis tudomra innen nagyon kevesen szándékoznak ottan megjelenni, pedig ha

mindjárt e vándor-gyűléseknek nem is a tudomány fejlesztése, hanem a természet- és gyógytudomány egyes ágai feletti eszmecsere, személyes és helyi esmerkedés a főzél, mégis ezek is már magában elég vonzó okok, hogy mentől többen e kis honból is e gyűlésre utazzanak; de továbbá az illem is megkívánna, hogy a magyarhoniak akkori szives látogatásokat lehető hasonlólal viszonyozzuk. Fel-szólítom azért a tudomány; a szép vidékek s a barátságosság kedvelőit, ne mulaszták el, kik te-betik, e háládatos s kevés költségbe kerülő utazást megtenni. Én magam szándékozik a jövő hó első napjaiba e gyűlésre felutazni, most várom több gyűlési jegyek megérkezését, melyeknek előmuta-tásával nem csak az oda utazás többszerű kedvez-ményeiben, hanem ottan a gyűlés minden élvezetei-ben is részesülhetni; ily jegyekkel tehát, megke-re-sés folytán, 5 ft megküldése mellett szolgálhatok. Kolozsvárt, jul. 20. 1867. Dr. Pataki.

UJ POSTA.

— London, jul. 17. A belgák tiszteletére rendezett fényes bálon a walesi hg jelen volt. Tegnap este a szultán tiszteletére lakoma rendeztetett, melyen a szultán a neki átnyújtott üdvözlő vála-szolt, azt mondá, hogy utazásának célja Török-ország polgáriassító művének betetőzése és az An-gol- és Törökország közti viszonyoknak megerősítése.

— London, jul. 19. Az alsóház mai ülésé-ben Stratford lord, Derby felszólítására visszavonja azon indítványát, mely szerint a királynőhöz, a mexikói császár halála alkalmából részvétírt lett volna intézendő.

— New York, jul. 10. A képviselőház egy újjászervezési bill mellékletet fogadott el, mely minden polgári kormány-főnökséget törvénytelennek nyilvánít és a kerületi kormányzókat felszólítja, a polgári hivatalnokokat állásuktól megfosztani.

— Triest, jul. 17. Kalkutta, jun. 18. Bom-bay 24. Néhány abyssiniai fogoly sorsáról igen szomorító hírek érkeztek. Az oroszok Merwen vá-rakat és csőlőpzeteket építenek. Bokhara kánság az ő hatalmukban van.

Távirati tudósítás a bécsi börzéről.

Julius 19-én: 5% Metaliques 100 ft 56.50. 5% Nemzeti kölcsön 100 ft 67.50. Kamat 59 —. 1860. Kölcsön 87.25. Bankrészvény 706. —. Hitel-intézeti részvény 200 ft 184.50. London 10 ft st. 100 ft 23 1/2, kr 128.20. Ezüst 125.75. Cs. királyi arany 6.12.

T. és felelős szerkesztő DOZSA DÁNIEL.

Nyitltér. *)

B.-Hunyad, július 18-án, 1867.

Bátor vagyok az igazság nevében következő néhány sornak becses lapja nyitltérben tért kéni, Én az ő-bikali községhez tartozó regalejogot azon feltétellel vettem ki hasznosbérbe, miszerint a nevezett község nekem szerződésileg kezeskedett, hogy én azon jogot mind a faluban, mind a hatá-rán gyakorolhatom, és bármí háborítás esetében nekem teljes kártérítést ígért.

A folyó év június 3-án esett b. hunyadi or-szágos vásár alkalmával azon jogomat használni akarám, a nevezett falu határára az út mellett kü-

*) Az e téren megjelenő cikkekért egyáltalában nem vállal magára felelősséget a szerk.

lönféle italokat elárulás végett kiállítottam, mely jogom gyakorlatában a tks b.-hunyadi szolgabíró úr rendeleténél fogva gátoltattam, a ki a nevezett községhez közel levő falunak hasonló regale há-szonbérő panaszára, minden előbbi kiballgatásom nélkül, az én italom confiscálását s azoknak azon-nali B.-Hunyadra transferálását rendelte, én folyó hó 17-én egy idézést kaptam folyó hó 18-án 9 órára, megjelenvén is, a szolgabíró úr minden egyéb kikérdezés nélkül egy előttem írott ok-mány aláírására felszólított, melyben ő engem bi-vatalosan értesít, hogy én a confiscált italt három nap alatt átvegyem; erre én tisztelettel feleltem, hogy én a tölem egyszer minden kiballgatás nél-kül confiscált (italt) és most 6 hét után minden ok-nélkül visszaadott italokat egyszerűen vissza nem vehetem, annál inkább, minthogy a múlt héten a b.-hunyadi t. egyesbíróságnak nevezett községgel próbált kiegyezkedésünk sikertelenül maradt, kény-telen leszek pert az ellen indítani, szerződésem szerint pedig minden károm a nevezett községet illeti, én tehát a hat hete óta confiscált bort, mely azon idő alatt könnyen elromolhatott, át nem ve-hettem, és ennél fogva alá nem írom; ezen felele-temre engemet két tanu a k.-szentkirályi jegyző és a bikali kurátor Hurgó Nyikulás jelenlétében köz-szer pofonvágott s még a pandurjára szidás köz-ben kiállított, a ki szerencsésen nem volt jelen.

En, a ki több esztendő nyilvános tanodában tanultam, s jelenleg mint családapa soba életem-ben nem csak a törvényt képviselő hivatal irányá-ban, sőt senki iránt illedelemmentül magamat nem viseltem, melyet az ide mellékelt bizonyítvány által bizonyítom, ezen durva, minden humanitás felfo-gásnak gunyozó eljárást a közvélemény ítélletének elterjeszttem, kinyilatkozván, hogy egyszersmind felső helyen panaszomat beadtam.

Alázatos tisztelettel

Stein Mózes.

NEM HIVATALOS.

(245) Alólírt tisztelettel tudatja a t. termelőkkel, hogy nagy kereskedők és olaj-gyárakkal összeköttetése folytán mindennemű

olaj tartalmú termények vásárlását

mint: repcze, gomborka, lenmag, kendermag, úgy kisebb mint a legnagyobb mennyiségben az idén evvel ismét megkezdí.

Tudatja továbbá, hogy az eddigelé legjobbaknak ismert valódi (nem utánzott) amerikai

Wheeler és Wilson-fele tűzős varrogepekből

bizományi raktárt váltalt, tehát ilyenféle gépek nála kaphatók, magyar és német nyomtatott útmutatással, úgy szintén gyakorlati oktatással szolgál

TAUFFER KÁROLY, kolozsvári kereskedő.

(230)

KÖMŰVESEK

állandó munkát nyerhetnek a károlyfehérvár—aradi vasút-építési vonalon; vállalkozni kívánók jelentsék magokat az

Erdélyi vasút-építészeti hivatalnál Szászvároson.

(201)

LEGKITÜNÖBB SZÉPÍTŐ-SZEREK.

Dr. BÉRINGUIER L.

KORONA-SZESZE

(A kölni víz quintessentiája.)

Eredeti üvegekben 1 ft 25 ujkr.

Kiűnő minőségben nemcsak mint illat- és mosdó-víz, hanem mint dicső gyógy-erejű segédszer, mely az életszerveket élesíti és erősíti.

Dr. Borchardt orvost. NÖVENY-SZAPPANA

Az arczbőr szépségére és épen tartására, és minden bőrtisztatás ellen, vala-mint mindennemű fűrdőkhöz nagy sikerrel használható.

— Lepecsételt eredeti csomagokban 42 kr. —

Dr. BERINGUIER NÖVÉNYI HAJFESTŐSZERE.

(Teljes tokban kefék és csészékkel 5 ft.)

Mint tökéletesen célszerűnek és teljesen ártalmatlannak ismert szer a hajak és szakál-ugy a szemöldök minden árnyazatu színe való tetszés szerinti tartós befestésére.

Dr. LINDES TANÁR

növényi rud-hajkenőce

fokozza a haj fényét és hajlékonyságát, alkalmas egyszersmind a hajidomoknak épen tartására. — eredeti darabja 50 kr. —

Dr. BÉRINGUIER

növénygyökér-olaja

— hosszabb használatra elégséges üvegekben ára 1 ft. o. é. —

A legalkalmas növénygyökér-olaj készítője, a haj és szakál épen tartása, erősítése és szépségére, úgy szinte a kellemetlen fejkorpa és bőrképződés megállítására.

(201)

Dr. Suin de Boutemard Fogpasztája

egész és fél csomagokban 70 kr. és 35 kr.

A legutányosabb, legkényelmesebb és legbiztosabb szer a fogak és foghús épen tartása és tisztítására; e paszta egyszersmind az egész szájrégnek igen jótékony üdésé- get kölcsönöz.

BALZAMOS OLAJBOGYÓ-SZAPPAN.

Mint szelíd és hathatós mindennapi mosdó-szer, még a leggyöngyöbb bőri hölgyek és gyermekek számára is igen ajánlatlik. — Eredeti csomagban 35 kr. —

Dr. HARTUNG

CHINAHÉJ OLAJA

A haj tenyésztésére és szépségére a legjobb chinahéj letőzése balzam-olajjal. — Ára 85 kr. —

Dr. Hartung NÖVÉNY-HAJKENŐCE

A leghathatós, táplálós folyadékok és növényrészekből, a hajnövelés előmozdítása és élesztése. — Ára 85 kr. —

Valamennyi fentebbi cikket, mint feltűnő tulajdonságuk által dicsőrelesen bebizonyult tárgyak valódiságukért jótállással kizárólagosan kaphatók:

Kolozsvárt: WOLFF J. és ENGEL J. gyógyszerészeknél, valamint:

Beszterczen: Kelp Ferencz; és Dietrich & Fleischer. Brassóban: Stenner F. és Jekelius Ferdinánd gyógyszerészek. Déván: Bozaiák A. Dézen: Krémer Samu. Nagy-Enyeden: Horváth Fe-rencz. Erzsébetvároson: Schmidt A. K.-Fejérvárt: Rusz János és Matherny Emil gyógyszer-szak. Kézdi-Vásárhelyt: Fejér Lukács. Maros-Vásárhelyt: Fogarasi J. D. Medgyesen: Breckner Ká-roly; és Vándor & Brandisch. Segesvárt: Misselbacher J. B. és fia. Sz.-Ujvárt: Placintár és fia gyógyszer. Sz.-Régenben: Kinn János G. és Wachner Traugott. Szász-Szében: Weissörtel Ad. G. Szébenben: Zóhrer J. F. és Lutz János. Székely-Keresztúron: Binder Márton. Seps-Szentgyör-gyön: Vitályos Béla. Sz.-Udvarhelyt: Kauntz J. A. gyógyszer. Szeredában: Gozsy A. Sz.-Som-lyón: Ruszka Ignác. Tasnádon: Szongott Jakab. Tordán: Velits G. és Wolf G.; Zalathán: Magay Guszt. A. gyógyszer.

(244) 23/7 (2-6) Hogy lehet meggazdagodni, a nélkül hogy valaki pénzt elvesztse?!

Venni kell nálam egy

cs. kir.

1864 évi Száz forintos jutalék sorsjegyet

részletfizetés mellett, mikor is csak 10 ftot kell befizetni mint előleget, a fenn maradt összeg honaponként 5 ftos részletekben fizetendő le.

A befizetés alatt már 8-szor lehet játszani; ezek közt:

3 nyerőszám	250,000 ft
2 " "	220,000 " "
2 " "	200,000 " stb. stb. lesz;
2 " "	200,000 " "

továbbá ezen sorsjegyeknél a betét soha nem veszhet el, mintán minden sorsjegynek ki kell huzatni, és legkevesebbet 150 ftot lehet nyerni. A legkisebb nyerő évenként 5 ftal nö-vekedik, míg 200 ft-ra kitélik.

A legközelebbi húzások lesznek:

Sept. 1. 1867. nyer 900 sorsjegy	442,500 ft, ezekből 1 jegy 200,000 ftot.
Dec. 1. " 800 " "	452,500 ft, " 1 jegy 250,000 " "
Mart. 1. 1868. " 900 " "	442,500 ft, " 1 jegy 200,000 " "
Apr. 15. " 900 " "	417,560 ft, " 1 jegy 220,000 " "
Jun. 1. " 800 " "	456,200 ft, " 1 jegy 250,000 " "

A nyeremények kifizetése a cs. k. állampénztár által történik Bécsben.

Azok, kik még Julius hó folytán egy ily részletként lefizetendő sorsjegyet vesznek, mindjárt az első részlet lefizetésekor jutalmul egy 1864 ki-igérvény sorsjegyet kapnak ingyen, melylyel már Sept. 1-jén 200,000 ft, 40,000 ft, 20,000 ftot stb. lehet nyerni tisztelettel.

SPITZER KÁROLY, pénzváltó.

Sept. 1-jén húzandó 1864-ki igérvény sorsjegyek kaphatók nálam darabja 2 1/2 ft. A ki 10 ily sorsjegyet vesz 1-et ingyen kap.

NB. Kik ily sorsjegyeket venni akarnak, kéretnek a következő sorokat intézni hozzám:

Herrn Karl Spitzer's Wechselstube in Wien.

Anbei sende ich Ihnen Gulden als Angabe auf Stück 1864-er Lose und verpflichte mich, den Rest von 90 fl. per Stück in monatlichen Raten von 5 fl. abzuzahlen. Ferner lege ich 66 kr. für Stempelgebühr bei.

STEIN JÁNOS könyvkereskedésében megrendelhető:

A hány kérdés, annyi felelet,

vagyis

népszerű természettan.

Irta M. D. Lévi Alvarez, francia eredetiből a 25-dik kiadás szerint fordította Deák Farkas. Ára füve 60 kr.

M. HORVÁTH.

Fünfundzwanzig Jahre aus der Geschichte Ungarns,

von 1823 — 1848.

Aus dem Ungarischen übersetzt von JOSEPH NOVELLI.

2 kötet. Ára 10 ft.

A magyar kiadás egészen elfogyott.

ÖKRÖS BALINT,

Törvények és hivatalos rendeletek

gyűjteménye,

a nemzeti felelős kormány visszaállításától fogva, kiegészítő jegye-tekkel. I. füzet. Ára 50 kr.

A magyar alkotmány újabb törvényei s az 1848-ki törvények módosítása,

kiegészítő jegyzetekkel. Ára 30 kr.

Befőttes és más üvegekre a drága Lan-torna helyett a tartósabb, célszerűbb, tisztább és sokkal olcsóbb

pergament papir

jött használatba.

Kapható kisebb és nagyobb darabokban 8, 10 krért.

Kolozsvárt STEIN JÁNOS papirkereskedésében.

Nyomatott az ev. ref. fűtanoda betűvel (Bel-farkasutóza 74 sz.)

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

REPCZÉT

a legmagasabb árban

készpénzért bevásárol

FOLLY és HUTFLESZ.

bizom. szállítom. pénzbehajtó- és váltó-üzlete

Kolozsvárt

br. Bánffy-ház a nagypiaczón.

(6-12) 23/7 (196) Kastélyok, nyárlakok, majorok, városi és falusi házbiroknak! Építmények, kamrák, raktárak stb. villámcsapástól megórzására mely tisztelettel ajánlja alólírt építész és technical tekintélyek által legjobbnak el-ismer és utólrítheten

Vilám háritól

cs. kir. szabadalmazott isolált (elszigetelt) vezetőlél, és szabad réz-sodronnyal, melyek egyszerűsített és szilárd alkotuk által minden eddigi villámháritót messze felúltat és a legutányosabb árakon állítja elő BRÜLL-ANTAL gyára. 13 é. cs. Akergrund, Nro. 6. Árjegyzékek kívánatra ingyen.

(49) 23/7 (3-4)

Azon betegségek hóze, melyek sok-féle alakban csaknem mindent el van-nak terjedve, kell számítarunk különösen a fog-és szájbajokat. Sok szenvedőnek hasznára tesztünk, ha fogorvos dr. J. G. POPP Anatherin-Szájvizére figyelmeztetjük, mely évek óta jól kiérdemelt birre tett szert arra nézve, hogy a szájj és fogak betegsége ellen valamint a legjobb óvszer, ugy a leghizósabb és legkedvesebb eny-lyű és gyógyszer is. És valamint a leghi-resebb orvosoktól részeges megvizsgálás után, számos és előkelő személyektől ajánlatik, kik használat által kiűnő tulajdonai-ról meg vannak győződve. Nagy számú ilyenmő elismerések közöl állion itt csak a következő.

Alólírt fogorvos dr. J. G. POPP unak örömmel és igazsággal állítbatja hogy „Anatherin-Szájvizét” régidő óta hasz-nálta, és azt nem csak jószágért, hanem kellemes ízéért is mindenek felett legjobb-nak ajánlhatja.

Bécs, Hercege Eszterházy Therez.

Egy palacz ára 1 ft 40 kr.

Csomagolás 20 kr.

Erdélyországra nézve főraktárosok: WOLFF J. ENGEL J. és dr. HINTZ GYÖRGY gyógyszerészek Kolozsvárt; továbbá kapható az ország minden gyógytárában.